

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

3 päivänä syyskuuta 2009*

Asiassa C-535/06 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 22.12.2006,

Moser Baer India Ltd, kotipaikka New Delhi (Intia), edustajinaan dikigoros K. Adamantopoulos ja solicitor R. MacLean,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena ja muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja T. Scharf, prosessiosoite Luxemburgissa, ja

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), aikaisemmalta nimeltään Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), kotipaikka Köln (Saksa),

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ja G. Arestis (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc-Sławiczek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.10.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Moser Baer India Ltd vaatii muutoksenhaussaansa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-300/03, Moser Baer India vastaan neuvosto, 4.10.2006 antaman tuomion (Kok., s. II-3911; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan kanteen, jossa vaadittiin lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa 2.6.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 960/2003 (EUVL L 138, s. 1; jäljempänä riidanalaisen asetus) kumoamista valittajaa koskevilta osin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Tuetun tuonnin vastaisia menettelyjä säännellään muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6.10.1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2026/97 (EYVL L 288, s. 1; jäljempänä perusasetus).

3 Perusasetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskeminen

Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan tässä asetuksessa vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu ja määritetty. – –”

4 Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohta sisältää mainittua laskutoimitusta koskevat yleiset säännökset, ja siinä säädetään seuraavaa:

”Jos tuen myöntäminen voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan tai tulevaan hankintaan, tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotantoalalla. – –”

5 Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon määrittäminen

– –

2. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu puolueeton tarkastelu, joka kohdistuu

- a) sekä tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla

että

- b) tämän tuonnin vaikutuksiin yhteisön tuotannonalaan.

3. Tuetun tuonnin määrän osalta tutkitaan, onko se lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tuetulla tuonnilla hintoihin olevan vaikutuksen osalta tutkitaan, onko tuetun tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste.

--

5. Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on arvioitava kaikki asiaa koskevat taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, mukaan luettuna se, että ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin ja polkumyynnin vaikutuksista, tasoitustullin alaisen tuen määrän suuruus ja myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viranomaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

6. Edellä 2 kohtaan liittyen esitetyillä ja asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa tässä asetuksessa tarkoitettua vahinkoa. Erityisesti tämä merkitsee sen osoittamista, että 3 kohdassa tarkoitettujen määrät ja/tai hinnat vaikuttavat yhteisön tuotannonalaan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja että tätä vaikutusta voidaan pitää merkittävänä.

7. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 6 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin tuetun tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppakäytäntöjä sekä kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientitulosta ja tuottavuutta.

- 6 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen mukaan tasoitustullin määrä ei saa ylittää tasoitustullien alaisen tuen määrää, ja sen on oltava alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.
- 7 Perusasetuksen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteistyön puuttuminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos asianomaisen osapuolen todetaan toimittaneen väärän tai harhaanjohtavan tiedon, tätä tietoa ei oteta huomioon ja sen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on yleensä ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

— —

3. Jos asianomaisen osapuolen toimittamat tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle ilmoitetaan viipymättä niiden hylkäämisen syyt ja sille annetaan tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt on ilmoitettava ja mainittava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrää koskevat, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, nämä tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, vertaamalla niitä muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliasiakirjoista tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saatuihin tietoihin.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä siten, että asiaan vaikuttavia tietoja ei toimiteta, lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle huonompi kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.”

Tosiseikat

- 8 Asian taustalla olevat tosiseikat esitetään valituksenalaisen tuomion 8–14 kohdassa seuraavasti:

”8 Kantaja on yhtiö, jonka kotipaikka on Intiassa ja joka valmistaa erimuotoisia tallennusvälineitä, muun muassa kirjoitettavia CD-levyjä (jäljempänä CD-R-levyt).

9 Committee of European CD-R Manufacturersin (CECMA) tekemän valituksen jälkeen [Euroopan yhteisöjen] komissio pani 17.5.2002 vireille tukia koskevan tutkimuksen Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuontiin liittyen (EYVL C 116, s. 4).

10 Komissio esitti 4.3.2003 päivätyllä kirjeellä kantajalle ne pääasialliset tosiseikat ja näkökohdat, joiden perusteella se aikoi ehdottaa lopullisten tasoitustullien vahvistamista. Komission toteama tuki muodostui kantajan tuomien tuotantohöydykkeiden tullittomasta tuonnista. Tuen määrän laskemisessa komissio tukeutui perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen vuoden ajanjaksoon. Ehdotuksessa suunniteltiin 10 prosentin tasoitustullin käyttöön ottamista.

11 Kantaja vastasi kahdella 19.3.2003 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuun ehdotukseen kiistäen yhtäältä tuen määrän laskemiseksi käytetyn menetelmän ja toisaalta vahingon olemassaolon ja sen syyt.

- 12 Kahdella 9.4.2003 päivätyllä kirjeellä komissio yhtäältä hylkäsi kantajan väitteet, jotka koskivat vahingon ja syy-yhteyden olemassaoloa, ja toisaalta lähetti kantajalle lisäehdotuksen, joka sisälsi sellaisen uuden laskelman tuen määrästä, jossa se tukeutui 4,2 vuoden ajanjaksoon. Lisäehdotuksessa suunniteltiin 7,3 prosentin tasoitustullin käyttöön ottamista.
- 13 Kantaja kiisti 14.4.2003 päivätyllä kirjeellä uuden laskelman tuen määrästä. Komissio lähetti kantajalle 5.5.2003 päivätyllä kirjeellä lisäselvityksiä tästä laskelmasta. Kantaja vastasi tähän kirjeeseen 9.5.2003 esittäen täydentäviä huomautuksia.
- 14 Komission 20.5.2003 tekemän ehdotuksen pohjalta [Euroopan unionin] neuvosto antoi 2.6.2003 [riidanalaisen asetuksen]. Tässä asetuksessa otettiin käyttöön lopullinen 7,3 prosentin tasoitustulli Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuonnissa.”

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne ja valituksenalainen tuomio

- 9 Valittaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.8.2003 toimittamassaan kannekirjelmässä riidanalaisen asetuksen kumoamista ja esitti tältä osin viisi kanneperustetta, jotka koskivat yhtäältä sitä, miten tuen määrän laskemisessa oli määritetty tuodun omaisuuden tavanomainen kuolettamisaika, ja toisaalta vahingon ja syy-yhteyden arviointia.
- 10 Komissio hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.1.2004 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 18.4.2005 antamalla määräyksellä Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), josta on tullut Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.
- 12 Neuvosto, jota komissio ja CECMA tukivat, vaati kanteen hylkäämistä ja valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 27–116 kohdassa ensimmäisen kanneperusteen, joka koski perusasetuksen 5 artiklan, 7 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä virhettä omaisuuden tavanomaisen poistoajan keston arvioinnissa. Kyseinen kanneperuste jakautui kahteen osaan, jotka koskivat yhtäältä omaisuuden luokittelua muoteiksi ja poistoajan keston liittyvien seikkojen arviointia ja toisaalta omaisuuden tavanomaisen poistoajan keston arviointia, ja toinen osa jakautui vielä viiteen väitteeseen, jotka koskivat omaisuuden luokittelua muoteiksi, valittajan kirjanpitoaineistoon perustuvien tietojen huomiotta jättämistä, valittajan kannattavuuden ja investointien huomioon ottamista, degressiivisen poistomenetelmän käyttöä ja laskelmien väitettyä mielivaltaisuutta.
- 14 Siltä osin kuin on kyse siitä, ettei valittajan kirjanpitoaineistoon perustuvia tietoja ollut otettu huomioon – mihin ensimmäisen kanneperusteen toisen osan toinen väite perustui – ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muun muassa todennut valituksenalaisen tuomion 73–79 kohdassa seuraavaa:

”73 Kantaja väittää lopuksi, että omaisuuden luokittelu muotteihin ei koskenut koko asianomaista omaisuutta, minkä se väittää ilmoittaneensa komissiolle 14.4.2003 päivätyllä kirjeellä.

- 74 Neuvosto vastaa tähän väitteeseen, että sen tueksi esitetyt tiedot eivät olleet yhdenmukaiset muiden tutkimuksessa saatujen tietojen kanssa ja että näin ollen kyseistä väitettä ei voitu ottaa huomioon.
- 75 Seikoista, jotka asianosaiset ovat esittäneet vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen, ilmenee, että kyseessä olevan väitteen tueksi kantaja viittasi tietoihin, jotka perustuvat sen veroilmoitukseen tutkimusajanjakson osalta. On kiistatonta, että tähän ilmoitukseen merkitty omaisuuden arvo ei vastaa tuen laskemiseksi käytettyä omaisuuden arvoa. Neuvosto toteaa, että toimielimet eivät kyenneet yksinomaan näiden seikkojen perusteella vertaamaan kyseessä olevaa väitettä muihin tutkimuksessa tarkastettuihin tietoihin.
- 76 Kantaja väittää kuitenkin, että tähän perustuva arvojen ero, joka on selitettävissä kuljetus- ja asennuskustannusten lisäämisellä, ei estänyt yhteisön toimielimiä havaitsemasta, että luokittelun muutos ei koskenut tuotua omaisuutta kokonaisuudessaan.
- 77 Neuvosto täsmensi tämän osalta, että yhteisön toimielimet eivät voineet arvioida muotteihin luokitellun omaisuuden täsmällistä arvoa, sillä yhtäältä kantaja ei ollut selittänyt omaisuutensa luokitteluperusteita veroilmoituksessa ja toisaalta se ei ollut toimittanut täydellistä ja tarkastettavissa olevaa luetteloa tästä omaisuudesta. Näiden seikkojen puuttuessa yhteisön toimielimet eivät voineet tarkastaa kantajan väitteensä tueksi esittämiä lukuja.
- 78 Näiden jälkimmäisten seikkojen valossa, joita kantaja ei ole kiistänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on katsottava, että tämä ei ole esittänyt yhteisön toimielimille seikkoja, joiden perusteella nämä olisivat voineet tarkastaa sen väitteen oikeellisuuden ja mahdollisesti ottaa huomioon asianomaisen omaisuuden

osan, jota ei ollut luokiteltu muoteiksi. Näin ollen se ei voi yksinomaan tällä väitteellä kiistää riidanalaisessa asetuksessa tehtyä arviointia.

79 Näin ollen neuvosto saattoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa rikkomatta katsoa, että kyseessä oleva omaisuus, joka on luokiteltu muoteiksi verotusta varten, olisi pitänyt ottaa tällaisina huomioon myös sen poistoajan arvioimiseksi kirjanpidossa ja että näin ollen ei ollut asianmukaista perustaa tätä arviointia tietoihin, jotka esitetään kantajan kirjanpidossa. Kantaja ei lisäksi ole osoittanut tätä koskevien perustelujen puuttumista.”

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös kolmannen kanneperusteen, joka koski ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 6 kohdan rikkomista siltä osin kuin on kyse vahingon ja syy-yhteyden määrittämiseen liittyvien seikkojen tutkimisesta.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 193–196 kohdassa todennut varastojen suuruuden arvioinnin osalta seuraavaa:

”193 Kantaja väittää tämän väitteen yhteydessä, että yhteisön tuotannonalan varastojen kehittymistä on arvioitu ilmeisen virheellisesti. Se ei kiistä tähän liittyviä yksityiskohtaisia lukuja, jotka esitetään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleessa. Se toteaa kuitenkin, että neuvosto ei voinut todeta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleessa näiden tietojen perusteella, että varastoja koskeva indikaattori heikkeni voimakkaasti asianomaisena ajanjaksona.

194 On muistutettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa tarkasteluajanjakso ulottuu vuodesta 1998 tutkimusajanjakson loppuun. Tiedoista, joita kantaja ei ole

kiistänyt, ilmenee, että koko tämän ajanjakson ajan yhteisön tuotannonalan varastot kasvoivat huomattavasti.

195 Tämän osalta kantaja ei ole osoittanut, että prosenttimääränä tuotannosta ilmaistun varastoja koskevan indikaattorin parantuminen vuodesta 2000 lähtien olisi kääntänyt koko tarkasteluajanjaksona todetun negatiivisen kehityssuunnan. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleesta ilmenee, että varastot pysyivät erittäin suurina koko tarkasteluajanjakson ajan ja ne nousivat absoluuttisesti mitattuna vuoden 2001 loppua kohden, siis samanaikaisesti tuonnin määrän kasvun kanssa, ja edustivat suhteellisesti tarkasteltuna korkeaa osuutta eli 15:tä prosenttia tuotannosta tutkimusajanjakson aikana.

196 Tämä väite on siis perusteeton.”

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 201–207 kohdassa todennut tuontihintojen arvioinnin osalta seuraavaa:

”201 Tuontihintojen tason arviointi oli käsiteltävänä olevassa asiassa keskeinen tekijä, johon päätelmä yhteisössä sovellettujen hintojen alhaisuudesta ja näin ollen vahingon olemassaolosta perustui. Yhteisön toimielimet analysoivat tätä indikaattoria riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–64 perustelukappaleessa Eurostatin tietojen ja kantajan toimittamien lukujen perusteella.

202 Eurostatin tietojen osalta toimielimet katsoivat ensisijaisesti, että hinta oli laskenut huomattavasti eli 59 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson

lopun välisenä aikana. Kantaja kiistää vuotta 2000 koskevien tietojen huomioon ottamisen ja väittää, että tuonti oli edelleen merkityksetöntä. Tätä väitettä tutkittiin, ja se hylättiin jo edellä 170–175 kohdassa.

- 203 Kantajan toimittamien lukujen analyysin osalta on muistutettava, että se johti tuloksiin, jotka ovat hyvin vertailukelpoisia Eurostatin tietoihin perustuvien tulosten kanssa, eli 54 prosentin hinnanlaskuun. Kantaja väittää kuitenkin, että nämä luvut esitettiin virheellisesti.
- 204 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 62 perustelukappaleessa olevasta taulukosta ilmenee, että prosenttimäärä 54 prosenttia liittyy hintojen kehitykseen kantajan kahden tilikauden välillä. Jopa olettaen, että johdanto-osan 63 perustelukappale ei ole riittävän täsmällinen, kun siinä todetaan, että tämä prosenttimäärä koskee kehitystä vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä, tämä epätasällisyys ei myöskään ole virhe. Asianomaista perustelukappaletta edeltävästä taulukosta ilmenee selvästi, että kyseessä on tilikauden 2000 ja tutkimusajanjakson välinen kehitys. Kantaja ei siis ole osoittanut, että sen toimittamat luvut olisi esitetty virheellisesti.
- 205 Lisäksi vaikka kantajan toimittamat tiedot liittyvät ajanjaksoon, joka alkoi 1.4.1999, kun taas Eurostatin tiedot koskevat 1.1.2000 alkanutta ajanjaksoa, neuvoston toteamus, jonka mukaan Eurostatin luvut ja kantajan luvut osoittavat yhdenmukaisia kehityssuuntia, ei pelkästään tämän vuoksi ole virheellinen. Kantaja ei totea, että muun alkamispäivän huomioon ottaminen sen tietojen osalta olisi voinut johtaa erilaisiin päätelmiin tuontihintojen osalta.
- 206 Näin ollen kantaja ei ole osoittanut tosiseikkoja koskevan virheen tai ilmeisen arviointivirheen olemassaoloa, kun on kyse tuontihintojen analyysistä.

207 Tämä väite on siis hylättävä perusteettomana.”

- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lopuksi valituksenalaisen tuomion 260–279 kohdassa hylännyt viidennen kanneperusteen, joka koski perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomista siltä osin kuin oli kyse patentinhaltijan kilpailunvastaisen käyttäytymisen vaikutusten tutkimisesta, ja todennut seuraavaa:

”260 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielinten on vahinkoa määrittäessään tutkittava, johtuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, tosiasiallisesti polkumyynnillä tapahtuneesta tai tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko ja erityisesti vahinko, jonka syynä on yhteisön tuottajien kilpailunvastainen toiminta (– – asia [C-358/89,] Extramet Industrie v. neuvosto, [tuomio 11.6.1992, Kok., s. I-3813,] 16 kohta ja – – asia [T-58/99,] Mukand ym. v. neuvosto, [tuomio 11.6.1992, Kok., s. II-2521,] 39 ja 40 kohta).

- 261 Käsiteltävänä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantelun tehnyt yhteisön tuotannonala esitti 7.1.2003 päivätyssä kirjelmässä, että eräs CD-R-levyjä koskevien patenttien haltijayhtiö väärinkäytti määräävää markkina-asemaansa vaatimalla liian suuria rojalteja ja että eurooppalaistuottaja oli vetäytynyt markkinoilta riideltään tämän yhtiön kanssa. Tuotannonala esitti tämä huomautuksen kantajan sen väitteen kumoamiseksi, jonka mukaan perusasetuksen 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu tuen taso valitukselle oli laskenut sen kynnyksen alle, jota edellytetään menettelyn jatkamiseksi. Kantaja esitti saman huomautuksen tutkimuksen kuluessa väittäen, että väitetyt kilpailunvastaisen käyttäytymisen, joka muodostui liian suurien rojalten vahvistamisesta, vaikutukset olivat tekijä, jota oli tutkittava vahingon määrittämisen yhteydessä.

- 262 Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että neuvosto jätti tutkimatta tämän tekijän ja tyytyi toteamaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan

135 perustelukappaleessa, että asianomaista väitettä ei ollut vahvistettu virallisella päätöksellä, joka perustuu kilpailuviranomaisten tutkimukseen.

- 263 Tämän osalta on huomautettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleesta ei ilmene, että yhteisön toimielimet olisivat todella tutkineet kysymyksen siitä, aiheutuiko vahinko, johon ne perustivat päätelmänsä, väitetystä kilpailunvastaaisesta käyttäytymisestä.
- 264 Vaikka tämä perustelukappale ei siis riitä kantajan mainitseman tekijän vaikutusten poissulkemiseen, on huomautettava, että kysymystä siitä, jättikö neuvosto ottamatta huomioon kyseiset vaikutukset, on kuitenkin tutkittava viittaamalla riidanalaisessa asetuksessa tehtyyn päättelyyn kokonaisuudessaan (ks. vastaavasti – – asia [T-166/94,] Koyo Seiko v. neuvosto, [tuomio 14.7.1995, Kok., s. II-2129,] 79 kohta).
- 265 Neuvosto väittää ottaneensa tämän tekijän huomioon riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa. Kyseisestä perustelukappaleesta ilmenee, että neuvosto tutki yleisesti patentteihin perustuvien rojaltien maksamisen vaikutuksia, kun se totesi, että tämä tekijä ei poistanut syy-yhteyttä käsiteltävänä olevassa asiassa. Neuvosto väittää, että tällä toteamuksella se vastasi niin ikään väitteeseen, jonka mukaan nämä rojalit olivat liian suuria ja merkitsivät kilpailunvastaista käyttäytymistä.
- 266 Tämän osalta on todettava, että vaikka johdanto-osan 134 ja 135 perustelukappale ovat eri alaotsikoiden – eli 'Rojalit' ja 'Muut tekijät' – alla, asianosaisten väitteistä ilmenee, että kumpikin koskee kuitenkin asian samaa, rojaltien maksamista koskevaa seikkaa. Lisäksi nämä kaksi perustelukappaletta seuraavat toisiaan, joten riidanalaisen asetuksen rakenne edellyttää, että niitä tarkastellaan yhdessä.

- 267 On siis otettava huomioon toteamukset, jotka esitetään johdanto-osan 134 perustelukappaleessa, sen tutkimiseksi, jättikö neuvosto huomiotta mahdollisen vahingon, joka perustui kantajan mainitsemaan kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen.
- 268 Kantaja kiistää ensiksi kyseisten toteamusten merkityksen ja väittää, että toimielinten olisi pitänyt arvioida rojaltien vaikutuksia tarkasti päätelläkseen, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut vahinkoa jopa ilman liian suuria rojalteja.
- 269 Tämän osalta on todettava, että jotta yhteisön toimielimet voivat jättää huomiotta ulkoisen tekijän vaikutukset, niiden on tutkittava, ovatko kyseiset vaikutukset voineet poistaa syy-yhteyden asianomaisen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä – –. Tämä tutkimus ei välttämättä merkitse asianomaisen tekijän tarkkojen vaikutusten määrittämistä. Riittää, että yhteisön toimielimet toteavat, että tällaisesta ulkoisesta tekijästä huolimatta asianomaisen tuonnin aiheuttama vahinko oli merkittävä.
- 270 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto totesi, että intialaistuonti oli aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa, joka johtui muun muassa yhteisön hintojen laskemisesta. Se selittää, että vaikka rojaltit olivat vaikuttaneet negatiivisesti yhteisön tuotannonalan voittoihin, tämä tekijä, joka vaikutti kaikkiin tuottajiin markkinoilla, esiintyi jo vuonna 1999 ennen kuin tuonti oli merkittävää. Tämän tekijän ei siis voida katsoa aiheuttaneen yhteisön tuottajien tilanteen negatiivista kehitystä vuodesta 1999 lähtien. Näiden seikkojen valossa neuvoston ei ollut kohtuutonta katsoa, että rojaltien maksaminen ei voinut vaikuttaa tuetun tuonnin aiheuttamaan vahinkoon.
- 271 Neuvosto väittää perustellusti, että sen kysymyksen tutkiminen, olivatko rojaltit liian suuret patentinhaltijan kilpailunvastaisen käyttäytymisen vuoksi, ei voi

missään tapauksessa johtaa edellisessä kohdassa esitetyn päätelmän kyseenalaistamiseen.

- 272 On myös huomattava, että erona tilanteisiin, joista oli kyse edellä mainituissa asioissa Extramet Industrie vastaan neuvosto ja Mukand ym. vastaan neuvosto annetuissa tuomioissa, tässä väitetty kilpailunvastainen käyttäytyminen ei johdu yhteisön tuottajien käyttäytymisestä. Tämän tekijän vaikutusten arvioimiseksi käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielinten ei siis tarvinnut tutkia, oliko yhteisön tuotannonala itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon.
- 273 Kantaja väittää toiseksi edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annettuun tuomioon viitaten, että hintojen laskemisen perusteella määritettyä vahinkoa ei arvioitu asianmukaisesti, jos yhteisön hinnat olivat keinotekoisesti korkeat liian suurten rojaltien vuoksi.
- 274 On muistutettava, että edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annetun tuomion taustalla ollut tilanne koski käyttäytymistä, joka vaikutti yhteisön hintoihin mutta ei tuontihintoihin. Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto kuitenkin totesi, että kaikkien tuottajien, kantaja mukaan lukien, oli maksettava asianomaisia rojalteja. Kantaja ei ole kiistänyt tätä tosiseikkaa.
- 275 Näin ollen neuvosto saattoi katsoa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa, että asianomainen ulkoinen tekijä ei voinut selittää eroa yhteisön hintojen ja intialaishintojen välillä ja että näin ollen se ei vaikuttanut alihinnoittelun tason laskemiseksi huomioon otettuihin seikkoihin. Jopa olettaen, että rojaltit olivat liian suuret kilpailunvastaisen käyttäytymisen vuoksi, tämä tekijä ei voi vaikuttaa tähän arviointiin.

276 Näiden seikkojen valossa on katsottava, että kantaja ei ole osoittanut, että neuvosto olisi jättänyt huomiotta vahinkoa arvioidessaan vaikutukset, jotka perustuvat väitettyyn kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen.

277 Tässä tilanteessa ei ole tarpeen lausua kantajan vastauksessa esittämän tosiseikan eli komission 3.8.2003 päivätyn lehdistötiedotteen, jossa viitataan tutkimukseen, joka koski EY 81 ja EY 82 artiklan soveltamista tietyn tyyppisiä CD-levyjä koskevia patentteja koskevaan vakiosopimukseen, tutkittavaksi ottamisesta. Kantajan väitteistä ilmenee, että tämä seikka esitettiin kantajan sen väitteen tukemiseksi, jonka mukaan asianomainen tekijä oli yhteisön toimielinten tiedossa. Se ei puolestaan ole selittänyt, miten kyseinen lehdistötiedote saattoi tukea väitettä, jonka mukaan tämä tekijä poisti syy-yhteyden käsiteltävänä olevassa asiassa.

278 Viidettä kanneperustetta ei näin ollen voida hyväksyä.

279 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan. Ei näin ollen ole tarpeen lausua neuvoston toissijaisesti esittämistä vaatimuksista.”

Asianosaisten vaatimukset

20 Moser Baer India Ltd vaatii muutoksenhaussa, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- hyväksyy sen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset eli kumoaa riidanalaisen asetuksen sitä koskevilta osin
- velvoittaa neuvoston korvaamaan ne oikeudenkäyntikulut, joita sille on aiheutunut muutoksenhaussa ja ensimmäisessä oikeusasteessa.

21 Neuvosto ja komissio vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- hylkää valituksen
- velvoittaa valittajan korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valitus

- 22 Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka koskevat ensinnäkin sitä, että johdonmukaisuuden ja huolellisen tutkimuksen periaatteita on loukattu siltä osin kuin on kyse valituksenalaisen tuomion 73–79 kohdassa olevista perusteluista, toiseksi sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen siltä osin kuin on kyse vahinkoa koskevista tutkimukseen liittyvistä näkökohdista, jotka mainitaan valituksenalaisen tuomion 193–196 ja 201–206 kohdassa, ja kolmanneksi sitä, ettei muiden perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden vaikutusta vahinkoon ole otettu huomioon siltä osin kuin valituksenalaisen tuomion 260–278 kohdassa on todettu vahingon olemassaolo.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

- 23 Neuvosto ilmoitti 6.6.2008 päivätyllä kirjeellä yhteisöjen tuomioistuimelle siitä, että se oli 30.10.2007 antanut Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1050/2002 käyttöön otettujen polkumyynnittullien kumoamisesta ja niiden palauttamisen tai peruuttamisen sallimisesta sekä Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 960/2003 käyttöön otettujen tasoitustullien kumoamisesta, niiden palauttamisen tai peruuttamisen sallimisesta ja menettelyn päättämisestä niiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1293/2007 (EUVL L 288, s. 17). Neuvosto esittää, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1293/2007 antaminen, käsiteltävänä olevassa asiassa ei enää ole aiheellista antaa ratkaisua.
- 24 On muistettava, että yhteisöjen tuomioistuin voi viran puolesta todeta sen, ettei asianosaisella ole intressiä tehdä valitusta tai jatkaa sitä, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion jälkeisen tapahtuman vuoksi tuomio ei enää ole valittajan kannalta epäedullinen, ja todeta, että valitus tästä syystä jätetään tutkimatta tai että se on vailla kohdetta. Valittajalla on nimittäin oikeussuojan tarve vain, jos valituksen lopputulos voi tuottaa valittajalle etua (ks. asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok., s. I-3319, 13 kohta ja asia C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, määräys 8.4.2008, Kok., s. I-2217, 48 kohta).

- 25 Käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin todettava, että kantajan intressiä saada valituksenalainen tuomio – ja välillisesti riidanalainen asetus – kumottua ei voida kiistää pelkästään sillä perusteella, ettei mainitulla asetuksella ole enää vaikutuksia tulevaisuudessa. Tällaisella kumoamisella voi nimittäin sellaisenaan olla oikeudellisia seurauksia erityisesti siltä kannalta, etteivät yhteisön toimielimet syöllisty uudelleen lainvastaiseen käytäntöön (ks. vastaavasti asia 53/85, AKZO Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok., s. 1965, 21 kohta).
- 26 Lisäksi on todettava – kuten julkisasiamies on tehnyt ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa –, ettei riidanalaista asetusta ole kumottu kokonaisuudessaan ja että sillä on yhä vaikutuksia sellaisten tasoitustullien kannalta, joita on kannettu 4.11.2006 saakka.
- 27 Yhteisöjen tuomioistuin ei tässä tilanteessa voi todeta, että valitus olisi jäänyt vaille kohdetta.

Asiakysymys

Ensimmäinen valitusperuste

- 28 Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja esittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole – kuten sen olisi pitänyt – noudattanut johdonmukaisuuden ja huolellisen tutkinnan periaatteita, kun se on katsonut, että yhteisön toimielimet olivat toimineet lainmukaisesti pitämällä koko omaisuutta muoteiksi uudelleenluokiteltuna omaisuutena, jonka hyväksi sovelletaan kyseistä tukea koskevaa 4,2 vuoden poistoaikaa.

- 29 Neuvosto väittää, että kyseinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska valittajan pyrkimyksenä on asettaa kyseenalaisiksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät tosiseikkoja koskevat toteamukset ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle uusi peruste, jota se ei ole esittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa, eli johdonmukaisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen siltä osin kuin on kyse omaisuuden luokittelusta muoteiksi.
- 30 Komissio väittää, että kyseinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta sen takia, että sillä pyritään saamaan yhteisöjen tuomioistuin tutkimaan uudelleen ensimmäisen oikeusasteen tekemiä tosiseikkoja koskevia toteamuksia ilman, että olisi viitteitä siitä, että selvitysaineistoa on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.
- 31 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan kyseisiä tosiseikkoja. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, yhteisöjen tuomioistuin on EY 225 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan näiden tosiseikkojen oikeudelliseen luonnehdintaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. mm. asia C-551/03 P, *General Motors v. komissio*, tuomio 6.4.2006, Kok., s. I-3173, 51 kohta; asia C-266/06 P, *Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto*, tuomio 22.5.2008, Kok., 72 kohta ja yhdistetyt asiat C-101/07 P ja C-110/07 P, *Coop de France bétail et viande ym. v. komissio*, tuomio 18.12.2008, 58 kohta).
- 32 Yhteisöjen tuomioistuimella ei näin ollen ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. mm. em. asia *General Motors v. komissio*, tuomion 52 kohta; em. asia *Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto*, tuomion 73 kohta ja em. yhdistetyt asiat *Coop de France bétail et viande ym. v. komissio*, tuomion 59 kohta).

- 33 Lisäksi on muistettava, että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä (ks. mm. em. asia *General Motors v. komissio*, tuomion 54 kohta; em. asia *Evonik Degussa v. komissio ja neuvosto*, tuomion 74 kohta ja em. yhdistetyt asiat *Coop de France bétail et viande ym. v. komissio*, tuomion 60 kohta).
- 34 Sitä vastoin kysymys siitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti voinut katsoa näiden tosiseikkojen nojalla, etteivät yhteisön toimielimet olleet laiminlyöneet huolellisuusvelvoitettaan tai perusteluvelvollisuuttaan, on oikeudellinen kysymys, joka muutoksenhaun yhteydessä kuuluu yhteisöjen tuomioistuimen valvontavallan alaisuuteen (ks. asia C-188/96 P, komissio v. V, tuomio 20.11.1997, Kok., s. I-6561, 24 kohta; yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005, Kok., s. I-5425, 453 kohta ja asia C-405/07 P, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.11.2008, Kok., s. I-8301, 44 kohta).
- 35 Käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin siitä, että tämä on jättänyt ottamatta huomioon johdonmukaisuuden ja huolellisen tutkinnan periaatteet, koska se ei ole yksilöinyt yhtäkään oikeussääntöä tai menettelyllistä sääntöä sen vahvistamiseksi, että neuvostolla oli oikeus ottaa huomioon koko muoteiksi luokiteltu omaisuus 4,2 vuoden poistoaajan soveltamisen osalta. Näin tehdessään valittaja asettaa kyseenalaiseksi sen tavan, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut valittajan valituksenalaisen tuomioistuimen 73 kohdassa mainittua väitettä siitä, ettei omaisuuden luokittelu muoteiksi koskenut kaikkea kyseessä olevaa omaisuutta.
- 36 Tältä osin on todettava, että valituksenalaisesta tuomiosta ja erityisesti sen 75 ja 78 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon valittajan väitteet sekä ne seikat, jotka asianosaiset ovat esittäneet vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen, joka koski omaisuuden luokittelua muoteiksi, ja katsonut, että valittaja ei ollut esittänyt yhteisön toimielimille seikkoja, joiden perusteella nämä olisivat voineet tarkastaa valittajan väitteen oikeellisuuden, ja että näin ollen riidanalaisessa asetuksessa tehtyä arviointia ei voitu kiistää.

- 37 Väite, joka koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi jättänyt ottamatta huomioon johdonmukaisuuden ja huolellisen tutkimuksen periaatteet, on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 38 Siltä osin kuin valittaja pyrkii myös asettamaan kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman tosiseikkoja koskevan arvioinnin riitauttamalla pääasiallisesti sen, että valituksenalaisen tuomion 75, 77 ja 78 kohdassa esitetyt seikat riittäisivät osoittamaan, etteivät yhteisön toimielimet voineet arvioida muoteiksi luokitellun omaisuuden täsmällistä arvoa, kyseinen väite on jätettävä tutkimatta, koska valittajan pyrkimyksenä on sellainen tosiseikkoja koskeva uudelleenarviointi, johon yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen valituksen osalta.
- 39 Valittaja väittää lisäksi yhtäältä, että koska ei ollut saatavilla sellaisia tietoja, jotka olisivat olleet tarpeen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskemiseksi, yhteisön toimielinten olisi nimenomaisesti pitänyt vedota perusasetuksen 28 artiklaan. Valittaja toteaa toisaalta, että se on vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen osoittanut, että yhtäältä sellaisten tietojen perusteella, joita yhteisön toimielimet esittivät, ja toisaalta sellaisten tietojen perusteella, jotka sisältyivät veroilmoituksen liitteeseen ja jotka koskivat poiston laskemista, yhteisön toimielimet tiesivät tai niiden olisi helposti pitänyt tietää, että se osuus omaisuudesta, jota ei ollut luokiteltu tai uudelleenluokiteltu muoteiksi, oli vähintään 23 prosenttia kaikesta maahantuodusta omaisuudesta.
- 40 Tältä osin on muistettava, että – kuten työjärjestyksen 113 artiklan 2 kohdassa ja 116 artiklan 1 kohdassa määrätään – valituksessa ei voida esittää sellaisia uusia perusteita, joita ei ollut esitetty kanteessa (ks. asia C-18/91 P, V v. parlamentti, tuomio 19.6.1992, Kok., s. I-3997, 21 kohta ja asia C-1/98 P, British Steel v. komissio, tuomio 23.11.2000, Kok., s. I-10349, 47 kohta).
- 41 Käsiteltävänä olevan asian osalta on todettava, että valittaja on vasta yhteisöjen tuomioistuimessa vedonnut ensimmäisen kerran perusasetuksen 28 artiklan rikkomiseen, joka liittyy siihen, ettei valittajan veroilmoituksesta ilmeneviä tietoja ole otettu riittävästi huomioon sen toteamiseksi, ettei kaikkea tuettua omaisuutta ollut luokiteltu

uudelleen muoteiksi. Näin ollen on todettava, että kyseinen väite on uusi ja että se on näin ollen jätettävä tutkimatta käsiteltävänä olevan valituksen osalta.

42 Sen väitteen osalta, joka koskee valittajan esittämää näyttöä siitä, että yhteisön toimielimet olisivat olleet tietoisia sellaisen tuetun omaisuuden osuudesta, jota ei ollut luokiteltu uudelleen muoteiksi, on todettava, että kyseisellä väitteellä pyritään tosiseikkojen arvioimiseen uudelleen, mikä – ellei väitetä, että selvitysaineistoa on otettu huomioon vääristyneellä tavalla – ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan valituksen osalta.

43 Tästä seuraa näin ollen, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen valitusperuste

44 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen sellaisten tosiseikkojen osalta, joihin on tukeuduttu vahingon määrittämiseksi. Toinen valitusperuste sisältää kaksi osaa, jotka koskevat yhtäältä sitä, että Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuonnin määrää on arvioitu virheellisesti, ja toisaalta sitä, että yhteisön tuotannonalan varastotilannetta on arvioitu virheellisesti vahinkoa osoittavana indikaattorina.

– Ensimmäinen osa

45 Siltä osin kuin kyse on siitä, että Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuonnin määrää olisi arvioitu virheellisesti, valittaja esittää kolme väitettä. Ensinnäkin valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan yhteisön toimielimet olisivat perustellusti hylänneet valittajan väitteet siitä, ettei Eurostatin soveltama tilastollinen kaava ole luotettava pienten määrien osalta. Nämä tiedot

perustuivat valittajan mukaan ”CN-nimikkeeseen”, joka käsittää CD-R-levyjen ohella muitakin vastaavanlaisia tuotteita, ja sellaiseen kaavaan, jonka yhteisön tuotannonala oli kehittänyt CD-R-levyjä varten. Valittaja toteaa lisäksi, että koska se oli ainoa intialainen yritys, joka vei CD-R-levyjä Euroopan unioniin, sen omat tiedot olisivat olleet ainoa luotettava lähteen tuonnin määrien ja arvon määrittämiseksi.

46 Valittaja katsoo toiseksi, että yhteisön toimielinten esittämä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vahvistama toteamus siitä, että Eurostatin esittämät tiedot ja valittajan esittämät tiedot ovat johtaneet hyvin samankaltaisiin tuloksiin, on virheellinen. Valittajan esittämien tietojen mukaan vientihinnat nimittäin nousivat vuonna 2000 tutkimusajanjakson loppuun saakka. Tämä toteamus ei valittajan mukaan kuitenkaan vastaa Eurostatin tietoja, jotka näyttivät 59 prosentin suuruista hintojen laskua.

47 Kolmanneksi valittaja väittää aina riitauttaneensa sen seikan, että neuvosto olisi tuontihintojen tason osalta suorittanut relevantteja vertailuja, ja esittää, että muun ajanjakson valitseminen tutkimusajanjaksoksi olisi selvästi johtanut siihen, että yhteisön toimielimet olisivat tulleet erilaiseen lopputulokseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä päätelmä, jonka mukaan valittaja ei esitä, että muun ajankohdan ottaminen sen esittämien tietojen tarkastelun lähtöajankohdaksi olisi johtanut erilaisiin päätelmiin Intiasta peräisin olevan CD-R-levyjen tuonnin hintojen osalta, on valittajan mukaan näin ollen virheellinen.

48 Neuvosto, jota komissio tukee, toteaa, että valittaja riitauttaa toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa sellaiset toteamukset, joilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on vahvistanut riidanalaisessa asetuksessa esitettyjen tosiseikkojen paikkansapitävyyden. Tästä seuraa, että toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on sen mukaan jätettävä tutkimatta.

49 On muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion

kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. esim. asia C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomio 3.3.2005, Kok., s. I-1751, 37 kohta; asia C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomio 26.10.2006, Kok., s. I-10367, 54 kohta ja asia C-420/05 P, Ricosmos v. komissio, määräys 15.5.2007, 64 kohta).

- 50 Edellisessä kohdassa mainituista määräyksistä seuraavia, perusteluja koskevia vaatimuksia ei näin ollen täyty sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, mukaan lukien ne, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen (ks. esim. em. asia Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomion 38 kohta; em. asia Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomion 54 kohta ja em. asia Ricosmos v. komissio, määräyksen 71 kohta). Tällaisella valituksella tosiasiassa pyritään ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok., s. I-5291, 35 kohta ja asia C-76/01, Eurocoton ym. v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10091, 47 kohta).
- 51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkiessaan kolmannen kanneperusteen ensimmäistä väitettä ottanut valituksenalaisen tuomion 142–190 artiklassa kantaa kyseisen tuomion 145 kohdassa mainittuun valittajan väitteeseen, jonka mukaan Eurostatin tiedot vuosilta 1998–2000 eivät olleet luotettavia sellaisen ”CN-nimikkeen” takia, joka käsitti useita muita tuotteita kuin CD-R-levyt. Kyseisten muiden tuotteiden määrä ilmoitettiin tonneina, joten maahantuotujen CD-R-levyjen määrän arvioimiseksi olisi valittajan mukaan ollut tarpeen soveltaa Eurostatin tietoihin matemaattista kaavaa. Valittaja toteaa kuitenkin, että koska määrät ovat hyvin vähäiset, tällainen kaava ei olisi tilastollisesti luotettava. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin todennut saman tuomion 171 kohdassa, ettei valittaja ole esittänyt minkäänlaisia todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan Eurostatin soveltama tilastollinen menetelmä asianomaisten tietojen keräämiseksi ei olisi luotettava, kun on kyse pienistä määristä.
- 52 Valituksenalaisen tuomion 201–206 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tyytyy arvioimaan tuontihintojen tasoa sen käsiteltäväksi saatetun kolmannen kanneperusteen kolmannen osan käsittelyn yhteydessä. Valittaja on kyseisellä kolmannella osalla väittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa ensinnäkin, että kun

yhteisön toimielimet päättelivät, että tuontihinnat olivat laskeneet, ne tukeutuivat vuosia 1998–2000 koskeviin tietoihin, jotka eivät olleet relevantteja eivätkä luotettavia. Toiseksi valittaja on väittänyt, että se seikka, että tuontihintoja tarkasteltiin myös sen toimittamien lukujen perusteella, ei tältä osin muuttanut mitään, koska yhteisön toimielimet esittivät kyseiset tiedot puutteellisesti.

53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 203 kohdassa todennut, että valittajan toimittamien lukujen analyysi johti tuloksiin, jotka ovat hyvin vertailukelpoisia Eurostatin tietoihin perustuvien tulosten kanssa, eli 54 prosentin hinnanlaskuun. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää tältä osin valittajan väitteen siitä, että kyseiset luvut on esitetty virheellisesti, ja viittaa tältä osin toteamuksensa tueksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 61 ja 62 perustelukappaleeseen, joissa yhteisön toimielimet ovat vertailleet Eurostatin tietoja valittajan toimittamiin lukuihin ja tehneet samanlaisia päätelmiä asianomaisen ajanjakson osalta.

54 Tässä tilanteessa on todettava, että toisen valitusperusteen ensimmäisen osan ensimmäinen ja toinen väite on jätettävä tutkimatta, koska niillä pyritään tosiasiallisesti siihen, että tosiseikkoja arvioitaisiin uudelleen, täsmentämättä sitä, mikä oikeudellinen virhe valituksenalaisen tuomion osalta on tehty.

55 Toisen valitusperusteen ensimmäisen osan kolmannen väitteen osalta valittaja toteaa aina väittäneensä, että muun ajankohdan valitseminen tutkimusajanjaksoksi olisi selvästi johtanut siihen, että yhteisön toimielimet olisivat tulleet erilaiseen lopputulokseen. Valittaja toteaa, että se on ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä kannekirjelmän 101 kohdassa todennut, että se, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa suorittanut vertailuja, jotka koskivat tuontihintojen tasoa mutta jotka eivät olleet asian kannalta merkityksellisiä, osoittaa yhteisön toimielinten objektiivisuuden puutetta tai toissijaisesti sitä, että Intiasta peräisin olevan tuonnin hintojen kehityssuuntia on arvioitu ilmeisen virheellisesti.

56 Neuvosto väittää, ettei ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyssä kannekirjelmässä viitata valittajan esittämiin lukuihin vaan yhteisön toimielinten keräämiin lukuihin. Neuvosto toteaa näin ollen, että vaikka oletettaisiin, että valittajan kyseinen viittaus sen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämään kannekirjelmään sisältäisi väitteen, jolla tuetaan valittajan näkemystä siitä, että muun ajankohdan valitseminen valittajan toimittamien tietojen alkamispäiväksi johtaisi erilaisiin päätelmiin, kyseinen seikka ei merkitsisi sitä, että valittajan kanta on oikea, koska valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa olevalla ilmaisulla ”sen tiedot” ei viitata valittajan toimittamiin lukuihin.

57 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa todennut, että vaikka kantajan toimittamat tiedot liittyvät ajanjaksoon, joka alkoi 1.4.1999, kun taas Eurostatin tiedot koskevat 1.1.2000 alkanutta ajanjaksoa, neuvoston toteamus, jonka mukaan Eurostatin luvut ja kantajan luvut osoittavat yhdenmukaisia kehityssuuntia, ei pelkästään tämän vuoksi ole virheellinen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että valittaja ei ole todennut, että muun alkamispäivän huomioon ottaminen sen tietojen osalta olisi voinut johtaa erilaisiin päätelmiin tuontihintojen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen, ettei valittaja ollut näyttänyt toteen tosiseikkoja koskevan virheen tai ilmeisen arviointivirheen olemassaoloa, kun oli kyse tuontihintojen analyysistä.

58 Mainitun analyysin osalta valittaja on ensimmäisessä oikeusasteessa riitauttanut sen päivämäärän, joka oli valittu tutkimusajanjaksoksi ja tuontihintojen tasoa koskevien vertailujen ajankohdaksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tätä seikkaa koskevat toteamukset sisältyvät valituksenalaisen tuomion 170–178 ja 201–207 kohtaan. Valittaja ei sitä vastoin ole ensimmäisessä oikeusasteessa esittänyt väitettä, joka koskee niiden tietojen käsittelemisen ajallista lähtöpistettä, jotka se on itse ilmoittanut yhteisön toimielimille. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 110 kohdassa, kyseinen väite on näin ollen uusi ja se on näin ollen jätettävä tutkimatta valituksen osalta, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta voida arvostella siitä, että valituksenalaisessa tuomiossa olisi virhe sillä perusteella, että se olisi jättänyt lausumatta tietystä seikasta.

59 Toisen valitusperusteen ensimmäisen osan kolmas väite on näin ollen hylättävä.

– Toinen osa

- 60 Valittaja esittää toisen valitusperusteen toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se on vahvistanut riidanalaisen asetuksen 103 perustelukappaleeseen sisältyvän neuvoston toteamuksen siitä, että yhteisön tuotannonalan varastoja koskeva indikaattori heikkeni voimakkaasti. Valittaja muistuttaa siitä, ettei se kiistänyt kyseisessä asetuksessa esitettyjä varastoja koskevia tietoja sillä perusteella, että ne perustuivat yhteisön tuottajien toimittamiin luottamuksellisiin tietoihin. Valittaja korostaa sitä vastoin, ettei se ole missään vaiheessa hyväksynyt mainitussa asetuksessa esitettyä päätelmää siitä, että varastojen kehittyminen toimi indikaattorina yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta.
- 61 Valittaja väittää, että vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotanto kasvoi 432 prosentilla ja että varastot vähenivät vuoden 2000 ja mainitun ajanjakson välisenä aikana. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että varastot kasvoivat absoluuttisesti mitattuna vuoden 2001 loppua kohti, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska se on jättänyt ottamatta huomioon yhteisön tuotannonalan tuotannon merkittävän kasvun ja sen, että varastojen tilapäinen parantuminen osui yksiin sen kanssa, että markkinoille tuli Intiasta tuotuja tuotteita.
- 62 Tältä osin neuvosto – jota komissio tukee – katsoo, että valittaja tyytyy riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän tosideikkoja koskevan arvioinnin riidanalaisessa asetuksessa esitettyjen tietojen paikkansapitävyyden osalta. Neuvosto toteaa lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus varastojen kasvusta absoluuttisesti mitattuna on asiallisesti paikkansapitävä. Neuvoston mukaan varastojen kasvu absoluuttisesti mitattuna oli niin massiivista, että se merkitsi myös lähes 60 prosentin suhteellista kasvua vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana (9,2 prosentista 14,6 prosenttiin) huolimatta yhteisön tuotannonalan kasvusta.
- 63 Valituksenalaisen tuomion 193–195 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensinnäkin katsonut, ettei valittaja kiistä yksityiskohtaisia lukuja, jotka esitetään riidanalaisen asetuksen 80 perustelukappaleessa. Toiseksi ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että sellaisten tietojen mukaan, joita valittaja ei ole kiistänyt, yhteisön tuotannonalan varastot kasvoivat huomattavasti koko vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajan. Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei valittaja ollut osoittanut, että prosenttimääränä tuotannosta ilmaistun varastoja koskevan indikaattorin parantuminen vuodesta 2000 lähtien olisi kääntänyt koko tarkasteluajanjaksona todetun negatiivisen kehityssuunnan.

64 Siltä osin kuin valittaja pyrkii asettamaan kyseenalaisiksi kyseisiä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä tosiseikkoja koskevia arviointoja, on muistettava, että tämän tuomion 33 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmevä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä. Käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta sellaisista erilaisista tiedoista, joihin valittaja viittaa, on aineellisesti epätasällinen ja siihen liittyy selvitysaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla, kun siinä viitataan varastoihin absoluuttisesti mitattuna.

65 Kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 127 kohdassa, sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa varastojen kasvuun absoluuttisesti mitattuna, ei kuitenkaan voida katsoa merkitsevän sitä, että selvitysaineistoa olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Kuten valituksenalaisen tuomion 195 kohdasta ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon myös sen, että riidanalaisen asetuksen mukaan neuvoston arvio perustui myös arvioon varastojen suhteellisesta kehityksestä. Valittajan väite siitä, että varastojen tason tilapäinen parantuminen osui yksin sen kanssa, että markkinoille tuli Intiasta tuotuja tuotteita, on uusi tosiseikkoihin liittyvä argumentti, joka on valituksen osalta jätettävä tutkimatta.

66 Myös valittajan väite siitä, että se päätelmä, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt valituksenalaisen tuomion 195 kohdassa ja joka koskee varastojen kehittymistä, merkitsisi luovaa tulkintaa, jota riidanalainen asetus ei tue, on hylättävä. Riidanalaisen asetuksen 80 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee selvästi, että varastot, ilmaistuina prosentteina CD-R-levyjen tuotannosta, saavuttivat 15 prosentin eli korkean tason tutkimusajanjaksona.

67 Edellä esitetty huomioon ottaen toisen valitusperusteen toinen osa on jätettävä tutkimatta.

68 Toinen valitusperuste on näin ollen jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta.

Kolmas valitusperuste

69 Valittaja väittää, että vahingon arviointi, joka on erillinen asia syy-yhteyttä koskevaan kysymykseen nähden, koskee yhteisön tuotannonalan tuloksia sellaisinaan ja että perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa edellytetään, etteivät tähän arviointiin saa vaikuttaa muiden tekijöiden vaikutukset. Valittaja katsoo tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että vahingon arviointi koskee yksinomaan yhteisön hintojen ja tuontihintojen välistä eroa. Tämä kysymys liittyy valittajan mukaan syy-yhteyden määrittämistä koskevaan analyysiin.

70 Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon liian suurien rojaltien vaikutusta, kun se on arvioinut yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Valittaja toteaa, että liian suurilla tekijänoikeuksilla, jotka merkitsivät määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä, oli kielteinen vaikutus kyseisiin tuloksiin. Yhteisön toimielimet eivät valittajan mukaan näyttäneet toteen sitä, että ilman näitä liian suuria rojalteja vahinko olisi joka tapauksessa aiheutunut ja vahingon laskentaan liittyvät marginaalit olisivat pysyneet samoina.

71 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 272 kohdassa todennut virheellisesti, että edellä mainituissa asioissa Extramet Industrie vastaan neuvosto ja Mukand ym. vastaan neuvosto annetut tuomiot koskivat tilanteita, joissa kyse oli yhteisön tuottajien omasta kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä, kun taas käsiteltävänä olevassa asiassa kilpailunvastaista toimintaa ei voida lukea yhteisön tuottajien syyksi.

- 72 Valittaja toteaa, että kilpailunvastaisen käyttäytymisen merkityksellisyys, sellaisena kuin se on todettu edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annettuun tuomioon johtaneessa asiassa, ei seuraa siitä, että yhteisön CD-R-levyjen tuotannonala oli itse osallisena kilpailunvastaisessa toiminnassa, vaan perustuu siihen, että kyseinen käyttäytyminen vaikutti kyseisen tuotannonalan tuloksiin ja että kyseisen kilpailunvastaisen toiminnan vaikutukset on näin ollen poistettava, jotta perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan edellytykset täyttyisivät.
- 73 Neuvosto väittää, että kolmas valitusperuste on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa perusteeton. Neuvosto toteaa, ettei valittaja täsmennä, minkä valituksenalaisen tuomioon sisältyvän päätelmän se riitauttaa ja minkälaisesta yhteisön oikeussäännön rikkomisesta se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta arvostele.
- 74 Neuvoston mukaan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välillä voi olla syy-yhteys, vaikka tuonnista aiheutuneet menetykset olisivat vain yksi vahinkotekijä muiden joukossa. Syy-yhteyden analysoinnin on johdettava siihen, että yhteisön toimielimet tarkistavat, etteivät muut tunnetut vahinkotekijät ole katkaisseet tätä yhteyttä tuetun tuonnin ja todetun vahingon välillä. Näin ollen tuetun tuonnin vaikutuksen täytyy olla niin vähäinen, ettei kyseisen tuonnin aiheuttamaa vahinkoa voida enää pitää merkittävänä.
- 75 Neuvosto toteaa myös, että se arvostelu, jota valittaja on esittänyt siitä tulkinnasta, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 272 kohdassa esittänyt edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto antamastaan tuomiosta, on virheellinen. Valittaja esittää neuvoston mukaan kyseisen kohdan sisällön vääristyneellä tavalla, kun se antaa ymmärtää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastellut liian suuria rojalteja koskevaa argumenttia. Neuvoston mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkastellut kyseistä argumenttia erityisesti valituksenalaisen tuomion 270 kohdassa.
- 76 Valittaja ei myöskään ole neuvoston mukaan osoittanut, millä tavalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi arvioinut virheellisesti rojaltien vaikutusta yhteisön tuotannonalaan. Neuvosto toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on

valituksenalaisen tuomion 260–279 kohdassa hylännyt väitteen siitä, että neuvosto olisi jättänyt tutkimatta tätä vaikutusta, eikä tältä osin ole katsonut aiheelliseksi arvioida täsmällisiä vaikutuksia.

- 77 Myös komission mielestä kyseinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta. Komission mukaan valittaja pyrkii nimittäin siihen, että yhteisöjen tuomioistuin suorittaisi uuden tosiseikkoja koskevan arvioinnin, eikä se pyri riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pääasiallista toteamusta, jonka mukaan kilpailunvastaista käyttäytymistä ei voida lukea yhteisön tuottajien syyksi.
- 78 Yhteisön toimielinten tekemän oikeudenkäyntiväitteen osalta on muistettava, että tämän tuomion 49 kohdassa mainituista määräyksistä ja oikeuskäytännöstä seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi.
- 79 Käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja riitauttaa nimenomaisesti valituksenalaisen tuomion 272 kohdan, jonka mukaan kilpailunvastainen käyttäytyminen ei johtunut yhteisön tuottajien käyttäytymisestä. Valittaja ilmoittaa kyseisellä valitusperusteellaan selvästi sen, miltä osin se valituksenalaista tuomiota arvostelee, ja esittää sellaiset oikeudelliset perusteet ja perustelut, joiden tarkoituksena on osoittaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen arvioidessaan sitä, miten yhteisön toimielimet sovelsivat perusasetuksen 8 artiklan 7 kohtaa.
- 80 Näin ollen on hylättävä tutkimatta jättämistä koskeva väite, joka liittyy siihen, ettei valittaja olisi ilmoittanut, miltä osin se arvostelee valituksenalaista tuomiota.
- 81 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 260 kohdassa todennut perustellusti, että yhteisön toimielinten on vahinkoa määrittäessään tutkittava, johtuuko vahinko tosiasiallisesti tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko ja erityisesti vahinko,

jonka syynä on yhteisön tuottajien kilpailunvastainen toiminta. Seuraavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 263 kohdassa myöntänyt, ettei riidanalaisen asetuksen 135 perustelukappaleesta ilmene, että yhteisön toimielimet olisivat todella tutkineet kysymyksen siitä, aiheutuiko vahinko, johon ne perustivat päätelmänsä, väitetystä kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä.

82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tutkinut valituksenalaisen tuomion 264–272 kohdassa, oliko neuvosto sulkenut pois sen mahdollisuuden, että vahinko olisi mahdollisesti aiheutunut valittajan mainitsemasta kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä.

83 Siltä osin kuin on kyse rojaltien vaikutuksesta syy-yhteyteen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 269 kohdassa perustellusti korostanut, että yhteisön toimielinten on tutkittava, ovatko kyseiset vaikutukset voineet poistaa syy-yhteyden asianomaisen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä, ja viitannut valituksenalaisen tuomion 232 kohtaan, jossa puolestaan viitataan tätä seikkaa koskevaan vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tosin myös katsonut, ettei tämä tutkimus välttämättä merkitse asianomaisen tekijän tarkkojen vaikutusten määrittämistä.

84 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistanut seuraavaksi valituksenalaisen tuomion 270 kohdassa neuvoston päätelmän siitä, ettei rojaltien maksaminen ollut voinut vaikuttaa tuetun tuonnin aiheuttamaan vahinkoon, koska rojalteja oli esiintynyt ennen kuin kyseisestä tuonnista oli tullut merkittävää.

85 On muistettava, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupan suojatoimenpiteiden alalla yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-398/05, AGST Draht- und Biegetechnik, tuomio 28.2.2008, Kok., s. I-1057, 33 kohta).

- 86 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. Tilanne on tämä muun muassa, kun on kyse tuetun tuonnin vastaisen menettelyn yhteydessä sellaisten tekijöiden määrittämisestä, jotka aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle (ks. em. asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 34 kohta).
- 87 Vahingon määrittämisen yhteydessä neuvoston ja komission velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todella tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu yhteisön tuottajien omaan käyttäytymiseen (ks. em. asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 16 kohta ja em. asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 35 kohta).
- 88 Yhteisön toimielinten asiana on tältä osin tarkistaa, etteivät kyseisten muiden tekijöiden vaikutukset ole olleet sellaisia, että ne olisivat olleet omiaan katkaisemaan syy-yhteyden yhtäältä kyseisen tuonnin ja toisaalta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Niiden on myös tarkistettava, ettei kyseisten muiden tekijöiden syyksi laskettavaa vahinkoa oteta huomioon määritettäessä vahinkoa perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja ettei asetettu tasoitustulli näin ollen ylitä sitä, mikä on tarpeen tuetun tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi.
- 89 On selvää, että sellainen käyttäytyminen, joka vaikuttaa suoraan yhteisössä valmistettujen tuotteiden hintaan – tässä tapauksessa rojaltien maksaminen – voi olla omiaan asettamaan kyseenalaiseksi ensinnäkin tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden (ks. vastaavasti em. asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 45–54 kohta) ja toiseksi yhteisön tuotannonalalle kyseisen tuonnin alihinnoittelun takia aiheutuneen vahingon arvioinnin.

- 90 Perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaan tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä mainitusta tuonnista johtuvana vahinkona. Kyseisen säännön tavoitteena on näin ollen se, ettei yhteisön tuotannonalaa suojella enempää kuin on tarpeen.
- 91 Jos yhteisön toimielimet toteavat, että tällaisista tekijöistä riippumatta tuetun tuonnin aiheuttama vahinko on perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävää, tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys voidaan kuitenkin todeta. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 269 kohdassa, sen toteamiseksi, että tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys on säilynyt, riittää, että yhteisön toimielimet toteavat, että tällaisesta ulkoisesta tekijästä huolimatta asianomaisen tuonnin aiheuttama vahinko oli merkittävä.
- 92 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin valituksenalaisen tuomion 270 kohdassa todennut ensinnäkin, ettei rojaltien maksaminen ollut voinut vaikuttaa tuetun tuonnin aiheuttamaan vahinkoon, koska kyseinen tekijä esiintyi jo ennen kuin tuonti oli merkittävää.
- 93 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 274 kohdassa ottanut huomioon sen, että kaikkien CD-R-levyjen tuottajien, valittaja mukaan lukien, oli maksettava kilpailunvastaisiksi väitettyjä rojalteja. Tämä väitetty kilpailunvastainen käytäntö ei näin ollen ollut omiaan asettamaan kyseenalaiseksi päätelmää siitä, ettei rojaltien maksaminen vaikuttanut yhteisön tuotannonalan tuetun tuonnin takia kärsimään vahinkoon, koska mainittu käytäntö on vaikuttanut sekä yhteisön hintoihin että tuontihintoihin. Tämä ulkoinen tekijä ei ollut omiaan vaikuttamaan myöskään yhteisön hintojen ja kyseisten tuontihintojen väliseen eroon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen todennut perustellusti

valituksenalaisen tuomion 275 kohdassa, että neuvosto saattoi katsoa, etteivät liian suuriksi väitetty rojalit voineet vaikuttaa alihinnoittelun tason laskemiseksi huomioon otettuihin seikkoihin ja ettei riidanalaisen asetuksen 134 perustelukappaleessa oleva päätelmä ollut näin ollen kohtuuton.

- 94 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riittävällä tavalla osoittanut, että näiden ulkoisten tekijöiden vaikutukset oli vahinkoa määritettäessä todettu erillisiksi ja ettei niitä ollut liitetty tuetun tuonnin aiheuttamiin vahingollisiin vaikutuksiin.
- 95 Näin ollen on aiheellisesta hylätä perusteettomana myös kolmas valitusperuste kokonaisuudessaan.
- 96 Koska yhtäkään Moser Baer India Ltd:n esittämistä valitusperusteista ei ole hyväksytty, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 97 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valitusmenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut Moser Baer India Ltd:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainittu on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Mainitun 69 artiklan 4 kohdan mukaan, jota mainitun 118 artiklan nojalla sovelletaan myös valitusmenettelyyn, komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Valitus hylätään.**
- 2) Moser Baer India Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset